

11. Ortins'kij V. L. Ekonomichna bezpeka pidpriemstv, organizacij ta ustanov. Navch. posib. / V. L. Ortins'kij, I. S. Kernic'kij ta in. – K.: Pravova ednist', 2009. – 544 p.
12. Polovnejv K.S. Mehanizm obespechenija jekonomicheskoy bezopasnosti promyshlennogo predpriyatija : Dis.... kand. jekon. nauk : 08.00.05 / K.S. Polovnejv. – Ekaterinburg, 2002. – 134 p.
13. Shlykov V.V. Kompleksnoe obespechenie jekonomicheskoy bezopasnosti predpriyatija/ V.V. Shlykov. – SPb: 1999. – 138 p.
14. Sudoplatov A.P. Bezopasnost' predprinimatel'skoj dejatel'nosti/ A.P. Sudoplatov, S.V. Lekarev. – M.: OLMA-PRESS, 2001. – 123 p.
15. Pilova D.P. Formuvannia ta otsinka ekonomichnoi bezpeky hirnycho-zbahachuvalnykh pidpriemstv: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. ekon. nauk: spets. 08.00.04 «Ekonomika ta upravlinnia pidpriemstvamy» / D.P. Pilova. – Kryvyi Rih, 2007. – 20 p.
16. Solov'jov A.I. Jekonomicheskaja bezopasnost' hozjajstvujushhego sub#ekta/ A.I.Solov'jov // Konfident. – № 3. – 2002. – pp. 46-50
17. Razdina E.V. Jekonomicheskaja bezopasnost' (sushhnost' i tendencii razvittija): dis. kand. jekon. nauk: 08.00.01 / E.V. Razdina. – M.: 1998. – 164 p.
18. Tambovcev V.L. Jekonomicheskaja bezopasnost' hozjajstvennyh sistem: struktura problemy/ V.L. Tambovcev // Vestnik Moskovskogo gos. un-ta. Ser. 6 "Jekonomika". – 1995. – № 3. – pp. 3–9.
19. Kozachenko H.V. Ekonomichna bezpeka pidpriemstv: sutnist i peredumovy formuvannia / H.V. Kozachenko, V.P. Ponomarov // Teoriia ta praktyka upravlinnia u transformatsiinyi period: Zb. nauk. prats. – Donetsk: IEP NAN Ukrainy, 2001. – T. 3. – pp. 3-7
20. Timofeev T.V. Jekonomicheskaja bezopasnost' i upravlenie riskom predpriyatij / T.V. Timofeev, L.G. Naumova Web Resource.URL: http://btb-group.ru/publikacii/?art_id=6
21. Hichova N.Yu. Diahnostyka ta pidvyshchennia ekonomichnoi bezpeky pidpriemstva: dys. Na zdob. nauk. stupenia k.e.n.: spets. 08.00.04/ N.Yu. Hichova. – Dnipropetrovsk, 2010. – 190 p.
22. Vishnjakov Ja.D. Upravlenie obespecheniem bezopasnosti predpriyatij: jekonomicheskie podhody / Ja.D.Vishnjakov, S.A. Harchenko Web Resource.URL: <http://www.mevriz.ru/articles/2001/5/1533.html>
23. Polushkin O.A. Upravlenie bezopasnost'ju predpriyatij v uslovijah rynochnoj jekonomiki/ O.A.Polushkin Web Resource.URL: <http://old.it2b.ru/it2b3.view3.page180.html>

Рецензія/Peer review : 30.5.2013 р.

Надрукована/Printed : 18.8.2013 р.

Рецензент: д.е.н., проф. кафедри економічного аналізу і фінансів Національного гірничого університету України Єрмошкіна О.В.

УДК 336.22:334.012.64

Л.О. МАТВІЙЧУК

Хмельницький національний університет

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

В статті проаналізовано сучасний стан розвитку малого бізнесу та висвітлено його роль в економіці України. Розглянуті особливості оподаткування малих підприємств, визначено переваги та недоліки застосування єдиного податку.

Ключові слова: малий бізнес, оподаткування, економічний розвиток, спрощена система.

L.O. MATVIYCHUK

Khmelnitsky National University

PECULIARITIES OF SMALL BUSINESS TAXATION IN UKRAINE

This article deals with the nature of small business, and determined its leading role in the market economy model. Consider regulations that the legal basis for small business and the simplified system of taxation, accounting and reporting criteria for small businesses, which are used in Ukraine, analyzes the current state of small business in Ukraine. Deals with innovation on the organization of accounting and small business taxation in the context of the Tax Code of Ukraine. Studied the positive and negative effects of the tax code on the further development of small businesses, operating under the simplified system of taxation and accounting (flat tax).

Key words: small business, taxation, economic development, simplified

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Малий бізнес є органічним структурним елементом ринкової економіки та атрибутом сучасної моделі господарювання. Цей сектор економіки історично відіграє роль необхідної передумови створення ринкового середовища, оскільки був первинною вихідною формою ринкової системи господарювання у вигляді дрібнотоварного виробництва. Ця специфіка та своєрідне функціональне призначення малого бізнесу набуває особливого значення для країн, які йдуть шляхом відтворення ринкової системи господарювання. Світовий досвід показує, що малий бізнес є однією із рушійних сил економічного розвитку, ефективним засобом структурної перебудови, активізації інноваційної діяльності, подолання диспропорцій на окремих сегментах ринку, утворення нових робочих місць і зниження безробіття. Малий бізнес надає економіці гнучкості, мобілізує значні фінансові та виробничі ресурси, сприяє формуванню конкурентного середовища і тим самим свідчить про рівень розвитку економіки країни та ступінь демократизації суспільства. Проблема створення сприятливих умов для розвитку малого бізнесу постійно вимагає зміни методів і форм управління цим процесом, удосконалення й узгодження функцій управління ним на всіх рівнях. В сучасних умовах глобалізації та трансформації економічних процесів, подальший розвиток малого бізнесу в Україні потребує глибокого дослідження напрямків стимулювання його розвитку шляхом застосування спрощеної системи оподаткування обліку та звітності. Саме використання особливих

режимів оподаткування для підтримки як пріоритетних видів господарської діяльності, так і безпосередньо окремих груп суб'єктів підприємництва є одним з шляхів забезпечення ефективного їх розвитку.

Аналіз останніх досліджень чи публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Вивчення теоретико-методологічних засад оподаткування суб'єктів малого бізнесу присвячені праці таких вітчизняних та зарубіжних дослідників, як О. Василик, З. Варналій, А. Гальчинський, В. Геєць, В. Завгородній, Ю. Іванов, В. Кравченко, А. Крисоватий, М. Крупка, М. Кучерявенко, В. Литвиненко, В. Люткевич, І. Лютій, В. Приймак, П. Бернс, Й. Ворста, П. Равантлоу, Д. Сторея, П. Хейне. Однак, незважаючи на значний науковий доробок вчених, малодослідженими залишаються питання особливості застосування спрощеної системи оподаткування у сфері малого бізнесу в умовах мінливості та трансформації податкового законодавства, а також питання щодо наукового обґрунтування економічної та соціальної ефективності створення спеціальних режимів оподаткування для малих підприємств в Україні, що й зумовлює актуальність та практичну значущість обраної теми дослідження.

Формулювання цілей статті є висвітлення сучасного стану розвитку малого бізнесу в Україні, визначення особливостей оподаткування малих підприємств, виявлення переваг та недоліків застосування єдиного податку.

Основний матеріал дослідження. Формування ринкової системи господарювання в Україні пов'язане зі зростанням підприємницької активності в усіх сферах економіки. Одним із перспективних напрямів створення конкурентно-ринкового середовища є розвиток малого бізнесу.

Малий бізнес – це самостійна, систематична господарська діяльність малих підприємств будь-якої форми власності та громадян-підприємців (фізичних осіб), яка проводиться на власний ризик з метою отримання прибутку. Практично, це будь-яка діяльність (виробнича, комерційна, фінансова, страхова тощо) зазначених суб'єктів господарювання, що спрямована на реалізацію власного економічного інтересу [1].

Специфічними ознаками малого бізнесу є насамперед його кількісні класифікаційні параметри, які розрізняються залежно від національних особливостей країн. Чинне законодавство України встановлює подвійне кількісне обмеження для юридичних осіб вітчизняного малого підприємництва – чисельність працюючих та обсяг річного доходу [2, с. 39].

Ще донедавна малими в Україні вважались підприємства середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік не перевищувала 50 осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за цей період становив не більше 70 млн грн. Однак, з прийняттям Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» від 22.03.2012 року № 4618-VI та внесення відповідних змін до Господарського кодексу суб'єктами малого підприємництва наразі є:

- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи-підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

- юридичні особи-суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України [3].

Із числа суб'єктів малого підприємництва ГКУ виділяє підкатегорію суб'єктів мікропідприємництва, до яких відносить фізичних осіб-підприємців та юридичних осіб, в яких (обидва наведені нижче критерії повинні виконуватися і тими, й іншими): середня кількість працюючих за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб; річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 млн євро, визначену за середньорічним курсом НБУ. Однак, зауважимо, що необхідність запровадження підкатегорії суб'єктів мікропідприємництва наразі є не зовсім зрозумілою, оскільки існуючі нормативно-правові акти не надають для них жодних переваг порівняно з іншими категоріями суб'єктів підприємництва, на яких він поширюється.

Малий бізнес є органічним елементом економіки. В структурі сучасної ринкової економіки малий бізнес є вихідним, найбільш чисельним, а тому і найбільш поширеним сектором економіки. За інформацією з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України станом на 01.01.2013 року було зареєстровано 6704488 суб'єктів господарської діяльності, з них: 1405069 юридичних осіб та 5299419 фізичних осіб-підприємців. Загальна кількість зареєстрованих суб'єктів господарювання, у порівнянні з відповідним періодом минулого року, збільшилася на 204518 суб'єктів, що на 3,15 % більше ніж за відповідний період минулого року. Кількість діючих суб'єктів господарської діяльності, станом на 01.01.2013 року, становить 4046270 одиниць, що на 0,02% більше ніж за відповідний період минулого року (табл. 1).

За останні два роки поступово відбувалось збільшення кількості юридичних осіб та зменшення фізичних осіб-підприємців. Так, у 2011 році кількість юридичних осіб збільшилася на 2,53 %, а у 2012 році – на 2,25 % і станом на 01.01.2013 року становила 1025857 одиниць. Кількість фізичних осіб-підприємців станом на 01.01.2013 року становила 3020413 одиниць, що на 0,71 % менше ніж за відповідний період минулого року.

За даними Держкомстату України станом на 01.01.2012 року в структурі вітчизняного підприємництва за розміром підприємництва частка малих підприємств становила 93,7 %, середніх – 5,7 %

та великих – 0,6 %. Протягом 2010–2012 років ці показники не зазнали суттєвих змін.

Таблиця 1

Основні показники стану державної реєстрації суб'єктів господарської діяльності в Україні за 2008–2012 роки

Показники (на кінець року)	Рік				
	2008	2009	2010	2011	2012
Загальна кількість зареєстрованих (юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців) суб'єктів господарської діяльності, в тому числі:	5 715 779	5 970 779	6 270 107	6 499 970	6 704 488
Кількість зареєстрованих юридичних осіб	1 204 526	1 252 437	1 303 360	1 3579 22	1 405 069
Кількість зареєстрованих фізичних осіб-підприємців	4 510 608	4 718 342	4 966 747	5 142 048	5 299 419
Загальна кількість діючих суб'єктів господарської діяльності, в тому числі:	3 899 782	3 973 916	4 094 025	4 045 317	4 046 270
Кількість юридичних осіб, діяльність яких не припинено	917 532	981 105	978 514	1 003 268	1 025 857
Кількість фізичних осіб-підприємців, діяльність яких не припинено	2 982 250	3 112 694	3 115 511	3 042 049	3 020 413

Існуючий сегмент малого підприємництва в Україні свідчить про необхідність стимулювання його розвитку з боку держави, а отже, і продовження дії спрощеної системи оподаткування. Оскільки потужний сектор малого бізнесу є саморегулюючим механізмом, що найкращим чином здатний усувати кризові явища в економіці, то малий бізнес потребує встановлення чіткого законодавчого регламентування умов здійснення підприємницької діяльності та стабільності оподаткування [4]. Роль та функції малого бізнесу полягають не тільки у тому, що він є одним з найважливіших дійових факторів економічного розвитку суспільства, яке опирається на ринкові методи господарювання. Його важливою функцією є сприяння соціально-політичній стабільності суспільства, тобто він відкриває простір вільному вибору шляхів і методів роботи на користь суспільства та забезпечення власного добробуту. Суть малого бізнесу полягають у тому, що він є провідним сектором ринкової економіки; становить основу дрібнотоварного виробництва; визначає темпи економічного розвитку, структуру та якісну характеристику ВВП; забезпечує швидку окупність витрат, свободу ринкового вибору; сприяє насиченню ринку споживчими товарами та послугами повсякденного попиту, реалізації інновацій; має високу мобільність, раціональні форми управління; формує новий соціальний прошарок підприємців-власників; сприяє послабленню монополізму, розвитку конкуренції [1].

Малі форми підприємництва відіграли провідну роль у створенні ефективної ринкової економіки багатьох держав світу, оскільки створюють додаткові робочі місця, скорочують рівень безробіття, що сприяє зростанню податкових надходжень до державного та місцевих бюджетів внаслідок розширення кола платоспроможних осіб. За інформацією Міністерства доходів і зборів України загальна кількість платників податків, які перебували на обліку в територіальних органах Міндоходів, станом на 01.01.2013 року, становила 3853720 осіб (з яких 1204893 юридичних осіб, 2648827 фізичних осіб), що становить 57,5 % від загальної кількості зареєстрованих суб'єктів господарювання у 2012 році, або на 1 % більше ніж за звітний період минулого року (3849880 осіб). Загальна кількість платників податків, які сплачували податки, за період 2012 року становила 2528952 осіб або 66 % від загальної кількості платників податків, які перебували на обліку в органах Міндоходів. У 2012 році загальна кількість юридичних осіб-суб'єктів підприємницької діяльності, які сплачували податки, становила 584340 осіб (або 23 % від загальної кількості платників податків), з яких 395096 особи обрали загальну систему оподаткування, відповідно 14872 осіб – спрощену систему оподаткування, 40516 осіб – сплату фіксованого сільськогосподарського податку.

Таким чином, зростання кількості осіб, які переходять на спрощену систему оподаткування та звітності потребують подальшого удосконалення застосування спрощених режимів в Україні.

На сучасному етапі розвитку економічних відносин в Україні законодавчу основу ведення малого бізнесу та застосування спрощеної системи оподаткування, обліку і звітності складають: Податковий кодекс України від 02.12.2010 року № 2755-VI; Закон України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» від 22 березня 2012 р. №4618-17; Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеної системи оподаткування, обліку і звітності» від 04.11.2011 р. № 4014-IV; Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо перегляду ставок деяких податків і зборів» від 20.11.2012 року № 5503-VI; Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XIV; Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2000 р. № 39.

Історично першими нормативними документами, що регулювали діяльність підприємств за спрощеними системами обліку, оподаткування і звітності стали Указ Президента «Про спрощену систему

оподаткування, обліку та звітності» № 727/98 від 3 липня 1998 року і Закон України «Про фіксований сільськогосподарський податок», що вступили в дію з 1 січня 1999 року. Впровадження даних законодавчих актів сприяло розвитку і оптимізації діяльності як малого бізнесу, так і сільськогосподарських підприємств.

Прийняття Податкового кодексу України у 2010 р., з одного боку, стало ще одним кроком до впорядкування системи законодавства, з іншого – змінило правила регулювання системи оподаткування, а відтак, і вплив держави на бізнес. Основними рисами новаций Кодексу, які вступили в дію у 2011 році щодо спрощеної системи оподаткування стали: проведена більш глибока диференціація платників єдиного податку; здійснений перехід від оподаткування виручки до оподаткування доходу; урегулювання порядку оподаткування платників у випадку порушення ними законодавчо встановлених обмежень щодо застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності; зменшення податкового навантаження на платників за рахунок задекларованого зниження ставок єдиного податку; уніфікація порядку та строків подання податкової звітності та сплати єдиного податку [5].

Прийняття Закону України від 20.11.2012 року № 5503-VI «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо перегляду ставок деяких податків і зборів» внесло певні зміни у застосування спрощеної системи оподаткування. Так, було змінено ставки єдиного податку для платників п'ятої та шостої групи знижено з 7 до 5 відсотків (у разі сплати ПДВ) і з 10 до 7 відсотків (у разі включення ПДВ до складу єдиного податку). Також для вищезгаданих груп «спрощенців» знято обмеження щодо максимальної кількості найманих працівників.

Зміни торкнулись і заяв для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування. Згідно із доповненим підпунктом 298.1.1 пункту 298.1 статті 298 ПКУ вищевказана заява подається до органу ДПС за вибором платника податків в один з таких способів: особисто платником податків або уповноваженою на це особою; надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення; засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством. Зокрема, у цій заяві необхідно зазначити обрану групу або зміну групи (раніше така вимога була відсутня). У свідоцтві платника єдиного податку також зазначається група платника (раніше така вимога була відсутня).

Ще одна суттєва новація — звітним періодом для платників єдиного податку другої групи тепер є календарний рік (раніше був квартал). Отже, декларацію з єдиного податку за перший квартал, півріччя та 9 місяців 2013 року їм подавати не потрібно.

Також, однією з норм Закону в підрозділ 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ вводиться пункт 16, згідно з яким для платників єдиного податку з 1 січня 2014 року вводиться нова форма податкових перевірок – електронна. Для всіх інших платників податків це нововведення передбачається у 2015–2016 роках [4].

Таким чином, застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності надає суб'єкту малого підприємництва низку переваг, а саме:

- спрощення процедури і порядку реєстрації платника податку; суб'єкти малого підприємництва можуть перейти на сплату Єдиного податку як з початку року, так і з початку будь-якого кварталу;
- значно спрощуються розрахунки, пов'язані з визначенням сум податків.

Проте, поряд з перевагами спрощеної системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва, існують і певні вади, що стримують розвиток малого підприємництва в Україні, зокрема:

- обмеження обсягів виторгу суб'єктів малого бізнесу, які дають право використовувати спрощену систему оподаткування;
- суми єдиного податку фізичної особи-платника податку сплачуються авансом за звітний період (квартал); при цьому не враховують, чи буде фактично отримано дохід від здійснення такої діяльності за звітний період;
- елемент подвійного оподаткування в спрощеній системі за ставкою 6 % за умови сплати ПДВ; оскільки 6 % податку нараховують, виходячи з виторгу, включаючи ПДВ, яка надходить від покупців на поточний рахунок чи в касу підприємства, а це економічно неправильно [7];
- обмеження обсягу доходу, отриманого підприємцями з метою застосування спрощених режимів оподаткування розширює обсяги тінювого сектору економіки, оскільки змушує суб'єктів підприємницької діяльності штучно зменшувати обсяги доходів.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Досягнення оптимального рівня оподаткування можливе за умови використання всього комплексу методів податкового регулювання, при чому структура податкового механізму повинна відповідати особливостям розвитку національної економіки.

У сфері підвищення ефективності застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, в першу чергу, необхідно зменшити витрат часу і коштів суб'єктів підприємницької діяльності на ведення податкового обліку та сплату податків; лібералізувати систему справляння та адміністрування податку, переглянути існуючі пільги під час сплати податків з метою створення конкурентного ринкового середовища та рівних умов для ведення бізнесу та ін.

З метою побудови ефективної системи оподаткування малого бізнесу доцільними будуть подальші дослідження направлені на вивчення зарубіжного досвіду оподаткування малих підприємств та

Література

1. Алексеєнко В. Роль малого бізнесу в економіці України / В. Алексеєнко // Економічний вісник університету : зб. наук. праць. – Переслав-Хмельницький. – 2009. – Вип. 13.
2. Красота О.В. Мале підприємництво: економічна сутність та роль у подоланні кризи / О.В. Красота // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія "Економіка". – 2010. – Вип. 117. – С. 37–40.
3. Господарський кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15/page2>
4. Майстренко О. В. Перспективи розвитку в Україні спрощеного оподаткування малого підприємництва / О. В. Майстренко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minjust.gov.ua/30255>
5. Коротун В. І. До питання реалізації новацій податкового кодексу щодо оподаткування малого бізнесу в Україні / В. І. Коротун [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ndi-fp.asta.edu.ua/thesis/104/#.UfQwTqyMJdP>
6. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо перегляду ставок деяких податків і зборів» від 20.11.2012 року № 5503-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5503-17/page>
7. Дробязко С.І. Облік та оподаткування підприємств малого бізнесу / С.І. Дробязко, Т.М. Козир, С.Б. Холод. – К. : Центр навч. літ-ри, 2012. – 416 с.

References

1. Alekseenko V. Rol' malogo biznesu v ekonomicii Ukraini // Alekseenko V. /Ekonomichnij visnik universitetu. : zb. nauk. prac'. – Pereslav-Hmel'nic'kij. – 2009.- Vip. 13.
2. Krasota O.V. Male pidpriemnictvo: ekonomichna sutnist' ta rol' u podolanni krizi / O. V. Krasota // Visnik Kiivs'kogo nacional'nogo universitetu imeni Tarasa Shevchenka. Serija "Ekonomika". – 2010. – Vip. 117. – S. 37-40.
3. Gospodars'kij kodeks Ukraini // [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15/page2>
4. Majstrenko O. V. Perspektivi rozvitku v Ukraini sproshhenogo opodatkovannja malogo pidpriemnictva / O. V. Majstrenko // [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://www.minjust.gov.ua/30255>
5. Korotun V. I. Do pitannja realizacii novacij podatkovogo kodeksu shhodo opodatkovannja malogo biznesu v Ukraini / V. I. Korotun // [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://ndi-fp.asta.edu.ua/thesis/104/#.UfQwTqyMJdP>
6. Zakon Ukraini «Pro vnesennja zmin do Podatkovogo kodeksu Ukraini shhodo peregljadu stavok dejakih podatkov i zboriv» vid 20.11.2012 roku № 5503-VI. - [Elektronnij resurs]. Rezhim dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5503-17/page>
7. Drobjazko S.I. Oblik ta opodatkovannja pidpriemstv malogo biznesu / S.I. Drobjazko, T.M. Kozir, S.B. Holod. – K. : Centr navch. lit-ri, 2012. – 416 s.

Рецензія/Peer review : 6.7.2013 р. Надрукована/Printed :19.8.2013 р.
Рецензент:

УДК 65.018 (477)

М.І. ЮДИНА

Хмельницький національний університет

АНАЛІЗ КРИТЕРІЇВ ТА НАПРЯМІВ ЗМЕНШЕННЯ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА У СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ

У статті розглянуто критерії зниження витрат виробництва у собівартості продукції; напрями зменшення собівартості продукції; зроблено аналіз методів планування зниження собівартості для підвищення рентабельності промислових підприємств.

Ключові слова: собівартість, економія витрат, планування, вдосконалення організації виробництва.

M.I. YUDINA

Khmelnitskyi National University

ANALYSIS OF CRITERIA AND WAYS OF PRODUCTION EXPENDITURE REDUCTION IN PRODUCT COST

The article concerns criteria of production expenditure reduction in product cost, ways product cost reduction, analyzes methods of cost reduction planning for increasing of industrial enterprises profits.

Key words: cost, expenditure saving, planning, improvement of production.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями.

Ефективність виробництва відноситься до ключових категорій ринкової економіки, яка безпосередньо пов'язана зі зменшенням витрат і зростанням прибутку. Зниження витрат підприємства при виробництві продукції є однією з основних задач всіх промислових підприємств. При виявленні напрямів в пошуку